

paavise en tredie Udvei, gjøre sig meget for-
 tjent af Løsningen af Spørgsmaalet. Det
 Regjeringen altsaa for sit Vedkommende er
 bleven staaende ved, er at foreslaa endnu en
 Overenskomstmulighed foruden de i Grund-
 loven givne, og naar den ikke slaar til, saa
 bliver det Tilfældet, der skal raade, saa maa
 Afgjørelsen ske ved Lodtrækning. Nu har
 det vel været benægtet af dette Thing, at det,
 som er foreslaaet af Regjeringen, nemlig at
 der, efter at den sædvanlige Fremgangsmaade,
 saaledes som den er forestreven i Grundlo-
 ven, er udtømt, skulde samtræde et Afgjørel-
 sesudvalg bestaaende af lige Mange af hvert
 Thing valgte ved almindelig Flerstemmig-
 hed, at det skulde tilstynde til Overenskomst.
 Det er blevet benægtet, at det vilde stynde
 til, at man endnu i den tolvte Time søgte at
 blive enige. Jeg tror, at denne Anse ikke er
 begrundet. Jeg tror, at man, om end ikke
 altid, saa dog jævnlig vil endnu i den tolvte
 Time komme til en Overenskomst. Selv om
 virkelig dette Afgjørelsesudvalg skulde komme
 til at bestaa af, hvad et æret Medlem der-
 ovre benævned 10 af de værste Kamphaner
 fra hvert af Thingene, saa tror jeg dog
 alligevel, at de, førend de lade disse vigtige
 Spørgsmaal slippe til Afgjørelse gennem
 Lodtrækning, ville gjøre et alvorligt Forsøg
 paa at enes — naturligvis ikke enes saaledes,
 at den ene Part skal give efter for den an-
 den, men enes paa den Maade, at hver faar
 Noget, eller, om man vil udtrykke det saa-
 ledes, at de dele Hyttet. Det er dog aaben-
 bart, at af disse Stridsspørgsmaal, der ville
 foreligge til Sidst, vil der være
 nogle, der have en særlig Interesse
 for det ene Thing, andre der have en
 særlig Interesse for det andet. Er det da saa
 urimeligt at antage, at de begge kunne enes
 om, i Stedet for at lade Loddet afgjøre, om
 man netop faar den Gevinst, man sætter
 Pris paa, eller en, man ikke byrder sig om,
 i Stedet derfor enes om at dele Hyttet.
 Det forekommer mig i Virkeligheden at være
 ret sandsynligt, at dette vilde blive Resultatet.
 Den ene Part vil holde fortrinnsvis paa
 det, der interesserer den, den anden ligesaa,
 hvorfor saa ikke mødes. Men, skulde det til-
 sidst vise sig, at ingen Overenskomst endnu
 i den tolvte Time blev mulig, nu vel, saa
 bliver jo Lodtrækningen det afgjørende. Men
 man maa i saa Fald trøste sig med, at det dog
 i ethvert Tilfælde kun bliver det, som en af
 Rigsdagens Afdelinger fuldt har sluttet sig
 til. Jeg erkender, at den Trøst ikke vil
 være tilstrækkelig for mig — og vel ikke for
 Noget — i alle Tilfælde; men det er den
 bedste og den eneste, der gives. I hvert
 Fald vil det utvivlsomt være heldigere, end

at der i dette sidste Afgjørelsesudvalg endnu
 skulde kunne bringes noget Nyt frem. Jeg
 veed ikke, om jeg har misforstaaet det, men
 det lød for mig saaledes, som om den ærede
 sidste Taler vilde foretrætte, at Afgjørelses-
 udvalget blev valgt ikke ved almindelig Stem-
 mesflerhed, men derimod ved Forholdstalsvalg,
 fordi det saa mere maatte antages at repræ-
 sentere de forskjellige Meninger, der i det
 Hele var til Stede i Repræsentationen. Jeg
 ser ikke, hvad Nytte det skulde være til, naar
 ikke Meningen maatte være den, at der i et
 Afgjørelsesudvalg, der repræsenterede alle Af-
 stigninger i Repræsentationen, ogsaa maatte
 kunne fremkomme mæglende, mellemliggende
 Forslag. Det blev ikke udtalt bestemt; men,
 forjaaviddt som det ærede Medlem eller nogen
 Anden skulde have tænkt sig en saadan Mu-
 lighed, saa vil jeg netop gjøre den bestemte
 Indvending derimod, at det i mine Tanker er
 aldeles utilstedeligt, at der af et saadant Af-
 gjørelsesudvalg udgaar en Beslutning, som
 hverken er fuldt tiltraadt af den ene eller den
 anden af Rigsdagens Afdelinger. For saa vidt
 er det mig en Trøst, en lille Trøst, at efter den
 Maade, der her er foreslaaet, vil der aldrig
 kunne udgaa noget af Afgjørelsesudvalget,
 som jo ikke har fuld bestemt Tilslutning fra
 een af Rigsdagens Afdelinger. Det er selv-
 sølgelig langt ringere end om det havde det
 fra begge, men naar de ikke ville enes, og
 man skal have et Resultat, saa maa man
 hellere i mine Tanker nøies med det, som
 en af Afdelingerne bestemt har holdt paa,
 end nøies med noget mellemliggende, som et
 Udvalg har bestemt.

Regjeringen har ikke været blind for,
 at der er to Punkter, paa hvilke der kan
 rettes Angreb mod Forslaget, og det ene er,
 som jeg allerede har berørt, at det over-
 lader vigtige Spørgsmaal til Fru Fortunas
 Afgjørelse, saaledes som en æret Taler, det
 ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valg-
 kreds (Suel) yttrede sig. Men jeg ser ikke,
 at der er nogen Bei uden om. Det andet
 væsentlige Punkt, som jeg har været ganske
 beredt paa, særlig vilde blive angrebet, er,
 hvad jeg vilde kalde Begrænsningsbestem-
 melserne, Bestemmelserne om, hvad der kan
 unddrages fra den tilfældige Lodtræknings
 Afgjørelse til sidst, og selvfølgelig ogsaa,
 hvem der kan unddrage det fra denne Lod-
 trækning. Det har været for Regjeringen
 det vanskeligste Punkt i Lovforslaget at for-
 mulere nogenlunde tilfredsstillende efter dets
 egen Mening, idet Regjeringen har indset,
 at der netop paa et Punkt som dette kunde
 gjøre sig meget afvigende Betragtninger
 gjældende. Det forekommer mig, at det er
 uimodsigeligt, at naar man vil bibeholde